NEDUMERIRI ŞI SUSPICIUNI

După *Brădet*, *Hexi Pharma*. Cine urmează?
Mulțumiri Presei grațioase.

Dan Condrea este socotit *„piesa principală”* în scandalul dezinfectanților, pe care numitul i-a(r fi?) diluat pe furiş, pentru a-şi mări profiturile. Subțirimea dovezilor oferite publicului naşte suspiciunea că demonizarea sa pe baza unor aserțiuni, zvonuri şi simple ipoteze ar putea fi determinată fie de interes ocult, fie de superficialitate, fie de prostie. În vreme ce S.R.I. nu găseşte un pericol iminent şi mortal în *Hexi Pharma*, alții vorbesc de *„subminarea sistematică a Statului român”* de către această firmă. Decesele a *sute, mii sau chiar zeci de mii* de pacienți secerați de diverse infecții nozocomiale constituie un subiect care rezonează în orice suflet, mai ales dacă este împachetat cu pricepere. Acțiunea mediatică a pornit de la atât de sensibilul şi de revoltătorul caz *Colectiv* şi n-ar fi exclus ca, parțial, să devină înlocuitoarea raportului oficial asupra acelei drame, acoperind astfel vinovății şi culpe mai mari sau mai mici.

Câteva săptămâni, zilnic, au fost comentate cele mai stupide scenarii. A uita astăzi ce ai spus ieri pare să fi devenit obligație de serviciu şi dovadă de înaltă competență. Rațiunea zace uitată pe noptieră şi dispariția abordărilor critice creează inevitabile coruri de presă, care îngână (cam) aceeaşi partitură, pe tonuri diferite. Privind la Tolontan ca la un dirijor, lumea pestriță a celor cu prea multe păreri de împrumut amestecă spețe, invocă probe de care au auzit, dar pe care nu le-au văzut şi care nu au fost confirmate (or, am văzut că până şi laboratoarele care lucrează pentru Comitetul Olimpic mai greşesc), sunt creduli şi emoționați în preajma unor „martori” penibili, iar când n-au nimic senzațional, cei mai timizi repetă ce-au spus şi ieri, iar cei cu tupeu inventează. (Am urmărit un stupefiant dialog între L. Lazarus şi col. Abraham, în care cel din urmă se străduia să conteste realități atestate de o filmare video.)

Cu excepțiile de rigoare, Presa nu mai analizează cazul dezinfectanților pentru a se apropia de adevăr, dar pretinde periculos de ferm că l-ar deține, deşi nu oferă argumente şi nu se osteneşte să asculte şi să analizeze punctul de vedere al celor pe care îi acuză. Ea doar caută febril argumente împotriva lui Dan Condrea şi a firmei lui. Unele instituții se simt obligate să forțeze şi ele nota, iar cei inculpați riscă să ajungă în situația în care vor întreba: ce vreți să vă spunem ca să ne dați drumul acasă?

A fost acuzată aroganța defunctului. Aşa o fi fost, arogant, dar, să fiu iertat, cum până mai ieri era ca şi necunoscut, când şi cum s-au convins toți de acest lucru? Câți jurnalişti au discutat cu el? Nimeni nu întreabă, căci au temă să citească din pravilele lui Tolontan şi să le aplice. *Hexi Pharma*, pusă la zid, a dat unul sau două comunicate prin care contestă acuzațiile, după care a amuțit. Poate este înspăimântată de ceea ce a făcut, dar poate o sperie furia inchizitorilor din presă, absurdul unor acuzații, uşurința cu care acestea sunt crezute şi uluitoarea indolență a unor gazetari, care repetă papagaliceşte ceea ce aud la colegi. Nu apăr o firmă sau imaginea unui defunct, ci încerc să amintesc că o investigație jurnalistică superficial documentată poate fi extrem de periculoasă.

Să rememorăm câteva fapte şi afirmații concrete (datele care nu cuprind decât ziua şi luna sunt din anul 2016).

Sursele domnului Tolontan

Gazeta sporturilor susține că a pornit investigația, bazându-se pe informații primite de la trei foști salariați ai lui Condrea. De ce nu mai lucrau respectivii la *Hexi Pharma*? Nu se spune. Dacă personajele există și dacă plecarea lor s-a petrecut în 2013, n-ar fi exclus să se fi transferat la o firmă concurentă – *G. B. Indco*, bunăoară – sau să aibă legătură cu unele schimbări apărute în acel an în piața de profil.

(**Fapte**: în vreme ce firma *Pharmaseptica Hygiene* a făcut angajări masive în 2013, sporindu-și personalul cu peste 65 la sută, *Hexi Pharma* și l-a redus cu 23 de procente. De pe *listafirme.ro* aflăm că în acel an *Hexi Pharma* a avut un profit de 9.298.907 lei, la o cifră de afaceri de 17.631.562 lei. În anul următor, din motive necunoscute, asupra cărora nu vreau să speculez, deși cifra de afaceri a(r fi) crescut la aproape 19 milioane, profitul s-a redus la 2.067.488 lei.)

Oricare ar fi adevărul, poți să nu iei în seamă și cauzele pentru care cele trei posibile **surse** a(r fi?) apelat la GSP? Dacă erau revanșarzi? Dacă serveau – cu sau fără profit personal – interesele unor terți? Binele celorlalți nu cred însă că era marea lor fixație, din moment ce și-au tergiversat atât de mult „dezvăluirile". Și-apoi, dacă nu dețineau dovezi materiale, **cum puteau să ajute?** Cei interesați să combată infecțiile nozocomiale * nu aveau nevoie de ei, posibilele vulnerabilități majore fiind doar două: slaba calitate a biocidelor și – aspect peste care se trece prea ușor – măsura în care acestea erau folosite în spitale. Ambele puteau să fie destul de ușor verificate, inclusiv de jurnaliști.

* *Nozocomial* – derivat al vechiului termen *nosocomium* (spital), care, la rândul lui este un cuvânt compus din două vechi cuvinte grecești *νόσος* [nosos], (boală) și *κομέω* (komeo), a îngriji. Infecția nozocomială este contractată în timpul spitalizării pacientului și nu are legătură cu boala din cauza căreia acesta a fost internat.

Reamintesc ce scrie C. Tolontan despre sursele sale:

1) „Imediat după ce *Gazeta* a publicat, în decembrie 2015, articolul despre infecțiile nosocomiale care i-au ucis pe o bună parte dintre cei internați (victimele de la *„Colectiv"* – n. ns.), angajatul Hexi ne-a căutat.

«Vă pot povesti unul dintre motivele pentru care au murit acei oameni. E una dintre cauzele despre care nu se vorbește», a spus, acum cinci luni, specialistul" (25 aprilie).

Dacă – așa cum pare logic – respectiva sursă se referea la diluarea dezinfectanților, el, care nu mai lucra la *Hexi Pharma*, trebuia să dețină documente incriminatoare **la zi**, căci chiar dacă aceasta ar fi falsificat unele produse pe vremea în care respectivul mai primea bani de la casieria firmei lui Condrea, lucrurile se putuseră schimba între timp. Este improbabil ca numitul *„specialist"* să fi deținut probe, fie și din simplul motiv că dânsul era doritor doar *să povestească*, fiind – poate – nițel nevorbit.

2) „**Ce spune a doua sursă**

A durat câteva luni până am obținut a doua confirmare. Un alt fost angajat al Hexi Pharma s-a decis să mărturisească «deocamdată fără să-mi dau numele».

«Da, unele din loturile de dezinfectante sunt apă cu săpun, ca să zic așa». A doua sursă a Gazetei

Omul a lucrat chiar în zona livrării și a relației cu spitalele și autoritățile sanitare de control.

«Din cauză că se lucra după alte rețete decât cele normale au apărut permanent probleme. Cei din spitale își dădeau seama. Uneori s-au retras de pe piață mii de bidoane cu produse Hexi Pharma», susține fostul angajat.

«Au existat probleme de neconformitate în multe județe și la multe spitale: Arad, Sibiu, Tg. Mureș, Argeș, Slatina… Dar, în final, toate au fost mușamalizate», adaugă el" (25 aprilie).

Anonimul nu prezintă date concrete. Faptul că *„se lucra după alte rețete decât cele normale”*, dar nu se precizează în ce constau modificările ridică semne de întrebare asupra ziariştilor care parcă se temeau să afle pe ce îşi întemeiază spusele. Retragerea câtorva produse de pe piață din cauza anumitor *„probleme de neconformitate”* nu este tocmai şocantă într-o lume în care se întâmplă ca unele fabrici celebre de autoturisme să cheme în *service* proprietarii maşinilor dintr-un lot, pentru a elimina vulnerabilități descoperite inclusiv la sistemele de frânare sau de direcție.

Sursa vorbeşte şi de *„muşamalizare”*. Cuvântul nu mai cade ca un trăsnet, realitatea ultimului sfert de veac obişnuindu-ne cu gândul că, asemenea corupției, şi ascunderea ei a devenit un fenomen aproape firesc, care a dezvoltat o „piață” specifică. Problema este că *muşamalizarea* **trebuie demonstrată**. Iar pentru asta, înainte de toate, trebuie arătat **ce anume era de muşamalizat**, în condițiile în care *Hexi Pharma* îşi retrăsese produsele neconforme într-un fel sau altul, **recunoscându-şi şi corectându-şi astfel greşeala**.

3) „A treia sursă a ziarului, tot un fost angajat Hexi Pharma, susține că «eu nu mă ocupam de producție şi **nu ştiu ce se întâmpla**» (subl. ns.).

Omul a avut o funcție importantă, dar în zona de infrastructură, nu la fabrică.

«Nu aveam acces la rețete, şedințele de rețete erau secrete. Patronul Condrea şi directorul general Flori Dinu erau cei care participau regulat la şedințele acestea. Eu nu ştiu!», insistă sursa. Celelalte două surse spun: «Ei na, bineînțeles că şi el ştia!».”

Dacă această a treia sursă nu avea habar de ceea ce se întâmpla în producție şi nu cunoştea rețetele, în ce constă mărturia sa? Trebuia să fie *la număr*, ştiut fiind că, teoretic, o informație devine credibilă când este confirmată de cel puțin trei surse?

Oamenii GSP prezintă următorul dialog cu *„Sursa Gazetei care a oferit rețeta de fabricație a Suprasept şi a Thor”* (28 aprilie):

– Există şi alte dezinfectante contrafăcute în afară de cele două ale căror rețete ni le-ați oferit?

– Da. Mai sunt.

– Care?

– Dacă văd că nu schimbă nimic, o să vi le indic.

Interesantă reacția aşa-zisei „surse”! Ai zice că era patron al *Gazetei*. Din spusele personajului se poate deduce că acesta se aştepta ca *Hexi Pharma* să rectifice compoziția produselor în cauză (*„Dacă văd că nu schimbă nimic”*) şi, doi, că discuția a(r fi) avut loc cu puțin timp înainte de izbucnirea scandalului, *„dezinfectantele contrafăcute”* apărând ca un accident, nicidecum ca o anomalie veche, perpetuată peste ani (dovadă, speranța lui într-o rapidă schimbare în bine).

Dată fiind lipsa oricărei justificări privind păstrarea anonimatului celor trei pretinse surse (cine, ce le putea face, dacă nu mai lucrau la *Hexi Pharma*?), mă întreb dacă nu cumva autorii **au folosit (şi) acest personaj pentru a crea impresia că ar fi existat mai multe nereguli decât puteau ei să demonstreze**.

Într-o postare, Tolontan îndeamnă cu majuscule: *„Nu mai căutați sursele, că nu le găsiți”* (26 mai). De unde atâta siguranță? Ştie că nu este nimic de găsit? Îi mulțumim pentru grija acordată timpului nostru, dar ne vedem de drum.

Ieşirea la rampă a Laurei Georgescu, fosta soție a lui Dan Condrea, şi evoluția sa pe ecrane, când ne-a arătat maldărele de documente ale *Hexi Pharma*, ridică întrebarea dacă ea nu a fost, de fapt, **pentru GSP o sursă mai importantă decât toți cei trei anonimi la un loc**. Bănuiala este întemeiată nu atât pe poziția de ex-soție a defunctului, cât pe

statutul dumneaei de administrator al firmei până prin 2009, pe plângerea penală pe care susține că a făcut-o împotriva *Hexi Pharma* la finele anului 2015, precum şi pe declararea faptului că l-a informat pe Tolontan încă de atunci:

„Am notificat Judecătoria Sector 1 prin denunț penal despre neconformitatea formulei declarate prin etichetă şi aviz. Se întâmpla în 14 septembrie 2015, **judecătorul era Nanu Petruța**. I-am transmis un scan şi domnului **Tolontan Cătălin** cu documentul efectiv în care se precizează că produsele în interior nu sunt ce scrie pe avize şi pe eticheta şi că solicit măsuri de protecție, în primul rand, pentru copilul meu" (Flux24.ro, 26 mai).

Aşadar, strict cronologic şi în măsura în care informația este reală, **nu Tolontan a dezvăluit că *Hexi Pharma* dilua dezinfectanți, ci Laura Georgescu**? În *Dreptul la replică* publicat la 25 mai de tolo.ro, *Hexi Pharma* afirmă referitor la ancheta GSP:

„Documentele care apar în articol sunt falsificate, autorii nu au publicat originalele acestora şi nici sursa care le-a pus la dispoziție, iar formatul documentului este unul folosit de *Hexi Pharma* acum circa 5 ani de zile."

Nu m-ar surprinde dacă am afla nici că toate cele trei surse mai sus amintite au intrat în legătură cu Tolontan prin Laura Georgescu, nici că sunt simple ficțiuni create pentru a acoperi adevărata sursă şi, nu în ultimul rând, nici că ancheta GSP a fost determinată de te miri ce motive nebănuite încă. Oricum ar fi, care ar fi argumentele pentru care să nu te întrebi dacă Laura Georgescu a acționat strict în interes şi din imbold personal sau, cu sau fără ştiință, maschează pe altcineva (probabil, mai important)?

*

Pagina *biblioteca.regielive.ro* informează că societatea *GB Indco SRL „este o companie privată cu capital 100% românesc"* [236.000 lei], care face *„intermedieri în comerț cu produse diferite"*, execută *„lucrări cu instalații electrice"* etc., dar se ocupă şi cu **vânzarea de produse biocide,** precum *„şi cu producția şi comercializarea de aparatură medicală"*. Ea este *„reprezentant autorizat pentru următoarele societăți străine:* **Laboratoire Anios**; *Technologie Medicale; Isofroid EIHF; Sotec Medicale; Novair; CISA"* (subl. ns.).

Ultima frază aminteşte că avem firme româneşti independente şi firme româneşti „închinate" unor societăți comerciale străine, ale căror interese le reprezintă – în cele mai multe cazuri – docil şi eficient pentru jupânul investitor. Aceste două categorii par să se deosebească şi prin faptul că acelea care acceptă „tutela" nu prea au probleme nici cu Justiția, nici cu *mass-media*, care nu îmi amintesc să fi purtat campanii de presă împotriva lor (eventualele excepții întăresc regula). Se pare că şi echipa de investigatori sportivi le tratează în mod distinct, deşi, teoretic, ar fi trebuit să privească cu egală detaşare firmele *Hexi Pharma* şi *Indco*. Suspiciunea porneşte şi de la faptul că domnul Tolontan a dus la ICECHIM doar produsele celei dintâi, deşi situația fiind cam aceeaşi în toate spitalele Țării, indiferent cine le furniza dezinfectanți, concluzia e la mintea oricui.

Să comparăm fapte mai concludente.

În interviul luat lui Condrea, Tolontan îi pune şi următoarele întrebări, prin care, judece fiecare, s-ar putea crede că încearcă să sugereze că analizele celor de la *Hexi Pharma* nu ar fi corecte (25 aprilie):

„**– Şi unde faceți analize de laborator?**
– La mai multe laboratoare, unele din Germania, altele din România. *(Nu-i convine discuția, îşi freacă mâinile una de cealaltă întruna)*

– **Cele mai multe analize unde le faceți?**
– La un laborator din Otopeni. *(E iritat, s-a înroșit vizibil).*
– **Cum se numește?**
– Unilab. E cel mai ieftin și avem o relație bună.
– **Este adevărat că dumneavoastră controlați acest laborator?**
– Nu e al meu.
– **Am întrebat dacă-l controlați, nu dacă îl dețineți.**
Înghite în sec."

Peste câteva secunde Tolontan atacă direct:

„– **Și cum vi se pare ca producătorul care are o firmă unde administratorul e X își avizează produsele inserând în dosar o analiză făcută taman la laboratorul care e administrat de același X?**
– E ceva ilegal?"

De data aceasta, răspunsul la întrebarea lui Condrea fiind negativ, cel care *„înghite în sec"* este anchetatorul, care preferă să nu răspundă sau să-și comenteze propria reacție (nu știut dacă *„s-a înroșit vizibil"*, dar *„iritat"* este posibil să fi fost). Pretenția ca fiecare producător să fie verificat de un laborator străin poate să fie admisă și nimeni n-ar fi avut ceva de obiectat dacă ar fi fost vorba de o regulă aplicabilă tuturor.

Indirect, Tolontan & Co. sugerează că, în opinia lor, cei de la *Unilab* ar fi neonești. Poate că, într-adevăr, or fi. Dar asta nu trebuie probat? Deține trioul de investigatori ai *Gazetei Sporturilor* documente ale *Unilab*? A comparat rezultatele oferite de două (sau mai multe) laboratoare asupra aceleiași mostre de produs? Păstrând proporțiile, situația îmi amintește de manipularea din perioada 22–28 decembrie 1989, când la TVR Brateș intrase într-un rol pe care nu te-ai fi gândit că îl poate juca atât de eficient, astfel încât aveam 60.000 de morți la Timișoara, apa otrăvită într-o mulțime de locuri etc. Câți nu l-au crezut atunci pe Brateș?

Dacă interviul cu Dan Condrea s-a desfășurat într-o atmosferă destul de tensionată, jurnaliștii fiind atenți la orice clipire a intervievatului, discuția lor cu Alexandru Vârgolici – patron al *G.B. Indco*, unicul importator în România al unor mărfuri franțuzești, produse de *Anios* – s-a derulat cu totul altfel, prezentarea din 10 mai amintind de o pagină publicitară abilă (vezi tolo.ro).

„Principalii clienți ai firmei [Indco] *sunt spitalele"*. Câte dintre ele, oare? Am aflat că, la finele anului 2014, firma avea o cifră de afaceri de 25 de milioane lei (cu 31 la sută mai mult decât *Hexi Pharma*) și acoperea 17 la sută din piață. **Între *Indco* și *Hexi Pharma* pare să existe o stare de „război" mocnit încă din 2012** (sau chiar din 1998, când un epidemiolog căruia Tolontan îi păstrează anonimatul, *„a trimis către SRI documentul despre licitația trucată"* în favoarea *Indco* – informație contestată de partea acuzată?). Patronul *Indco*, vrând să verifice *„felul în care Comisia de Biocide a eliberat avizul pentru câteva produse ale Hexi Pharma"*, a *„cerut testele de eficiență pe produsele lor"*. (*Hexi Pharma* o fi procedat la fel?). Cum nu le-a obținut, în anul 2012 a dat Ministerul Sănătății în judecată, dar instanța i-a spus *„niet"* după un proces care *„a durat din 2013 și până în 2015"*. Faptul mă obligă să cred că pretenția *Indco* nu era legală. Iar dacă era ilegitimă, până la limpezirea apelor de către autorități, intră sau nu între multele ipoteze de lucru și aceea conform căreia tentativa urmărea să submineze *Hexi Pharma* și să-l elimine (nu neapărat fizic) pe Dan Condrea?

Întrucât acțiunea firmei *Indco* a fost susținută și de *Anios*, „șefa" din Paris, care face afaceri în circa 80 de țări, nu văd de ce nu ne-am întreba dacă nu cumva acțiunea a fost

pornită la solicitarea francezilor. Citez din discuția lui Tolontan cu Al. Vârgolici:

– **De ce ați cerut testele Hexi Pharma de la dosarul de avizare?**
– Am făcut în 2012 analize la laboratoarele *Anios*.
– **Şi ce ați descoperit?**
– Întrebați sursele dumneavoastră şi veți afla!
– **De ce nu ne spuneți dumneavoastră?**
– Se va spune că sunt subiectiv. Suntem competitori. Eu mi-am făcut datoria de cetățean.
– **De cetățean?**
– Da. Am descoperit ceva în neregulă, am vrut sa verificăm cum de au primit avizul şi să facem public totul, justiția a decis altceva, m-am supus.
– **Este laboratorul unui competitor.**
– E adevărat, dar nu cred că puneți în discuție laboratorul *Anios*. De ce Comisia de Biocide nu ne-a arătat testele lui Hexi? Şi, apropo de laborator, există într-adevăr şi în străinatate laboratoare cu o reputație «că-ți dau ce vrei». Dar în nici un caz *Anios*.

Pentru mine, explicația lui Al. Vârgolici este insultătoare. Dacă la cererea lui sau a partenerului francez anumite produse ale competitorului *Hexi Pharma* fuseseră analizate în 2012 de *„laboratoarele **Anios**"* (fapt perfect legal), nu rezultă că **rezultatele erau cunoscute numai de *Anios* şi *Indco***? Dacă „da", trimiterea lui Tolontan la (cam prea) multele lui surse (*„Întrebați sursele dumneavoastră şi veți afla!"*) n-ar presupune fie că acesta avea informatori până şi în *Indco* şi/sau în *Anios*, fie că, după cum cred, Al. Vârgolici încearcă în mod inabil să îndepărteze de sine suspiciunea că, de fapt, **patronul** *Indco* **este sursa de bază a GSP**? Mai întreb: **demersul *Gazetei Sporturilor* se bazează pe analize făcute de *Anios*, la cererea sau în înțelegere cu *Indco*, reprezentanța ei în România** şi/sau pe ceva acte obținute de fosta soție a lui Dan Condrea?

Întrebarea devine cu atât mai legitimă, cu cât ***Indco* pare a fi un liber-executant**. De exemplu, atunci când Tolontan îl întreabă pe Al. Vârgolici: *„Ați vorbit cu* Anios*?"*, i se răspunde:

„– Sigur. Azi dimineață. **Le-am recomandat să nu escaladăm.** Dar facem un răspuns. Cu sute de pagini anexă tehnică" (subl. ns.).

Dacă patronul Al. Vârgolici doar *a recomandat* cum să se procedeze, mai putem crede că deține vreo reală putere de decizie în tărăşenie? Oare atunci când a dat în judecată Ministerul Sănătății, doar-doar va obține testele de eficiență ale produselor *Hexi Pharma*, a acționat din proprie inițiativă sau a răspuns unei cereri/sugestii venite de la partenerii din Paris? Oare francezii de la *Anios* (şi, poate, şi alții, din unele instituții) sunt dedicați națiunii române, căreia îi vor binele **cu orice preț**? Ce descoperiseră, concret? Dacă aveau dovezi că produsele *Hexi Pharma* ar fi fost apă de ploaie, de ce nu au făcut public acest lucru, atenționând pacienții încă din 2012? De ce afirmațiile cu care a debutat scandalul nu au fost susținute cu probe de la bun început? Şi, în fond, **ce i-a determinat să verifice produsele unui anumit competitor** şi cum explică faptul că situația era (şi este) cvasi-generalizată în Țară, deşi nu toate unitățile sanitare apelau la *Hexi Pharma*? S-a îmbunătățit situația în spitale odată cu retragerera de pe piață a produselor firmei lui Condrea?

„Sute de pagini anexă tehnică" pregătite de *Indco*? Să pricepem că *Hexi Pharma* a fost monitorizată atent? Dacă „da", de ce oare şi, mai ales, dacă au dreptate cei care susțin că ar fi fost susținută din umbră de S.R.I., cum de Serviciul nu a protejat-o? Să înțelegem că s-a făcut părtaş la ceea ce unii numesc *„genocid"*? Aşa cum se prezintă

lucrurile, dacă tot vorbim de S.R.I. ca ocrotitor al unei firme româneşti, de ce nu ne-am închipui că şi GDSE ar acţiona în ajutorul fraţilor lor de la *Anios*? Are un sâmbure de adevăr ipoteza conform căreia la noi a avut sau are loc o înfruntare a două servicii? Dacă „da", **de ce am pleca de la premiza că amândouă sunt româneşti? De ce ar trebui să fie, ambele, instituţii oficiale?** Oare *Black Cube* a fost irepetabila excepţie?

„Am descoperit ceva în neregulă, am vrut sa verificăm cum de au primit avizul şi să facem public totul, justiţia a decis altceva, m-am supus", afirmă Vârgolici. Se înţelege de aici şi altceva afară de faptul că **justiţia a acoperit nereguli**? Adică Justiţia l-a cenzurat pe numitul domn, tocmai când era activat de un civism copleşitor? Dacă nu-i cu supărare, ce înseamnă *„ceva în neregulă"* şi în ce context a fost depistat? Din acel *„ceva"* a crescut anexa de *„sute de pagini"*? Iar dacă Justiţia a zis „da", era firesc să găsim în Ministerul Sănătăţii un Hâncu care să zică „ba"?

După cum s-a văzut mai sus, Laura Georgescu a sesizat Parchetul, împotriva *Hexi Pharma*. În ce temei, ne spune chiar petiţionara:

„Am simţit, chiar înainte de Colectiv (30 octombrie 2015 – n. ns.), că e ceva în neregulă. Am decis să fac plângere, încă din septembrie 2015, pe dezinfectanţi" (Flux24.ro, 26 mai 2016).

Prin urmare, *„înainte de Colectiv"*, Laura Georgescu nu avusese nici o suspiciune privind calitatea biocidelor de la *Hexi Pharma*? Cum o fi ajuns să „**simtă**" că *„produsele în interior nu sunt ce scrie pe avize şi pe etichetă"*? A dat unele mostre spre analiză? Înţeleg că nu prea are bani. Pe de altă parte, din relatarea dumneaei, rezultă că nu se sfia să pătrundă într-un spaţiu privat, împotriva voinţei şi fără ştiinţa proprietarului:

„Am reuşit să intru în calculatorul din Traian, folosind o cheie când el era plecat în străinătate. **Mi-am făcut back-up la tot ce avea pe calculator** [*„până la 2008, decembrie"* – n. ns.] şi pe acel calculator era şi documentul pe care i l-am dat doamnei judecător. Încă eram director general *Hexi Pharma."*.

Când te gândeşti cu câtă insistenţă repetă Laura Georgescu afirmaţii precum: *„Cu siguranţă* [Dan Condrea] *a fost ofiţer SIE. A fost filat în permanenţă de agenţi SIE şi CIA"*, aproape că îţi vine să intri în jocul cu spioni şi agenţi interni pe care îl propune şi în care, dacă tot e joc, ne-o putem imagina şi pe dânsa într-o echipă sau alta.

În ceaţa existentă, poţi să nu te întrebi dacă numita doamnă este complet străină de demersurile făcute de *Anios* prin *Indco*, rivalul *Hexi Pharma*? Coincidenţă sau nu, în 2015, când *Indco* a pierdut procesul cu Ministerul Sănătăţii, *Hexi Pharma* s-a trezit cu plângere penală din partea Laurei Georgescu, astfel încât un lucru devine cert: coordonat sau nu, **au acţionat în aceeaşi direcţie**.

Deocamdată, problema nu este atât a patronului *Indco*, cât a lui Tolontan şi a celor care îl preiau necritic, după metoda deja brevetată: *copy, paste and comment*, zdrobind diverse persoane, cărora, neostenindu-se să le ceară punctul de vedere, le transformă în victime ale unor campanii de presă. Cele de mai sus sunt elemente de natură să întărească suspiciunea că Tolontan, în loc să fie un arbitru neutru, şi-a început ancheta jurnalistică în discuţie creditând una dintre părţile aflate într-un conflict nemărturisit şi vânând aproape cu obstinaţie orice slăbiciune a celeilalte. Atât de palidele lui solicitări ca şi produsele altor firme să fie analizate sosesc tardiv. Este Tolontan – cu sau fără ştiinţă – vârf de lance pentru *Anios*, *GBIndco* şi Laura Georgescu? Marfa e consumată (deci, eventualele urme de noroi sunt şterse), iar *Hexi Pharma* a devenit dracul gol nu doar în mentalul colectiv, ci şi pentru instituţii. Dacă la acest rezultat s-a ajuns şi cu sprijinul unora precum ICECHIM, vom vedea.

Până atunci, să ne citim cu bine!